

РЕШЕНИЕ № 85

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 май 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети април, две хиляди и единадесета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН
СТАНЧЕВ**

**ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ
ИВАНОВА
СЛАВА
ГЕОРГИЕВА**

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиева к. и. а. х. д. № 67 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството с по реда на чл. 208 и сл. от АПК. във връзка с чл. 63. ал. 1. предл. 2 от ЗАНН.

Образувано с по касационна жалба на ТД на НАП - София против решение №111 от 17.02.2011 г. на Районен съд- Перник, постановено по п.а.х.д. № 1354 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (ПП) № 9287-0022229 от 23.06.2010 г. на Директор на ТД на НАП - София, с което на ЕТ "*****" - гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** за нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба №11-18/13.12.2006 г. на МФ и на основание чл. 185, ал 2, във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 550 (петстотин и петдесет) лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на Районен съд- Перник. На тези основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процеса ПП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. представлява се от ю. к. Кирилова. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява. От негово име се явява адв. С. с пълномощно по делото. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата с неоснователна и решението на районния съд, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като разглежда делото по реда на чл. 217 и сл. от Административен процесуалния кодекс (АПК) и предени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна 15

административно-качественото производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили по-ни писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалба та е основателна.

Районен съд- Перник е възприел обстоятелствата по делото вч>з осиноа па данните, внесени през представените пред него, писмени и гласни доказателства. Ма база на тях, от фактическа страна с прието за безспорно установено, че при извършена на 27.05.2010 г. данъчно осигурителна проверка в търговски обект, стопанисван от ответника по касационната жалба, същият не изпълнява задължението си да съхранява в книгата за дневните финансови отчети па фискалното устройство, месечните отчети на страницата на последната дата за съответния месец. За така констатираното нарушение па КТ "*****" - гр. Перник след съставяме па констативен протокол е съставен ЛУЛИ, въз основа на който с издадено процесното I M I.

При така установената фактическа обстановка Районен съд- I (српик с приел, че при съставяне на ЛУЛИ и ПП са допуснати съществени нарушения па процедурата. опорочаващи атакувания прав о раздавателен акт. На това основание съдът е приел, че не е необходимо разглеждане па спора по същество и е отменил обжалваното III! изцяло па процесуално основание.

Настоящия]- касационен състав не споделя позицията па районния съд.

Съдържащото се в касационната жалба твърдение, за неправилност на решението на първата инстанция има основание.

Неправилно районния съдия с приел, че разликата относно датата на установяване на нарушението, вписана в АУЛН и НИ. с съществено процесуално нарушение в настоящия случай. Това би било така, ако ПП не съдържа достатъчно и убедителни доказателства в посока па това, че се касае за очевидна грешка в изписването. 1 Процесуалното значение па датата на извършване па парашисчч). като задължителен реквизит на ПП, с е съществено от гледна точка на изчисляване па сроковете и възможностите за реализиране правото на защита па наказаното лице. Съгласно протокол № 0082415/27.05.2010 г. за извършената проверка, послужил за съставяне и на ЛУЛИ, нарушението с установено па 27.05.2010 г.. Съставеният ЛУЛ11 също съдържа вписана като дата на установяване па нарушението 27.05.2010 г.. Същият този протокол е вписан и в акта, като удостоверяващ проверката. Издаденото впоследствие Г1П, независимо, че посочва като дата па извършената проверка и установяване па нарушението 02.06.2010 г. (датата на съставяне на акта), съдържа описание и па доказателствата, които потвърждават вмспното на жалбоподателя нарушение, а именно протоколът за извършената проверка и ЛУЛН. И двата документа сочат за дата на установяване на нарушението 27.05.2010 г.. В този случай няма място за твърдение, че с налице съществен процесуален порок, допуснат при съставяме и издаване на НП, който да е довел до ограничаване праното па защита на наказаното лице. Още повече, че към момента на проверката нарушението е било факт: налице е било трайно състояние на неизпълнение на законово установен ред и начин за отчитане на фискалните устройства по ЗДДС. И това състояние па нарушение, имайки предвид констатациите в протокола, ЛУЛН и НП, с е начало месец януари. 2010]'. Административнопоказателния процес, който се води по правилата па ЗЛПП и ПИК не разполага с механизъм за поправка на фактическа грешка, поради кое го преценката доколко с допускането и е накърнено правото на защита па наказаното лице. подлежи на внимателна преценка, обосновано и законосъобразно ли с това да послужи качо основание за отмяна на наложено административно наказание за нарушение. установено безспорно по отношение извършването му, нарушителя и неговата вина. какъвто с настоящия случай.

Неправилно районният съд е приел и, че е налице грешка в правната квалификация на нарушението, като нсизписването на „изр. 2" от ал. 2 па чл. 185 от ЗДЦС в диапозитива на НП, съдът е определил като неточно посочване „па нарушената разпоредба". Същата е посочена конкретно и точно в ПП и тя е нарушение по чл. 41. ал. 2 от Наредба № П-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти издадена от МФ. Липсата на уточнението „изр. 7" в основанието за налагане на административно наказание в настоящия случай, не внася неяснота по отношение на границите, размера на санкцията и състава на нарушението, за което същата се налага. Още повече, ясно е посочено, че наказанието се налага па основание чл. 185, ал. 2 вгв връзка с ал. 1 от ЗДЦС. Детайлизираното, чрез посочване на „изр. 2 от ал. 2" систематично и логично би изключило приложението па изр. 1. където се съдържа и съставът на нарушението за което се налага наказанието (описан максимално ясно в обстоятелствената част на АУАН и НП, така че да няма с'ъмпеиис относно осъществяването му. В обстоятелствената част на наказателното постановление точно е описано както самото нарушение, така и че същото пс води до „псолразявапе на приходи". Коего от своя страна допълва основанието за налагане на санкция. В лази връзка неправилно районният съд е приел и че във фактическата част па 1111 липсва изписване, че „нарушението не води до неотразявапс па приходи". Изречението се съдържа именно в обстоятелствената част на НП, независимо че не се съдържа в същата част на ЛУЛ11.

Фактическата обстановка с правилно установена от Районен съд- Перник. Налице е извършване на нарушение, не съхранява в книгата за дневните финансови отчети на фискалното устройство, месечните отчети на страницата па последната дата за съответния месец. Книгата за дневните финансови отчети се с намирала в търговския обект и на страницата на последната дата на съответния месец не са залепени месечните отчети. Нарушението е безспорно установено и по отношение на факла на извършването му, и по отношение на вината, и по отношение па неговото авторство. Така описаното деяние съставлява нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.. Факта, че в съдебно заседание са представени извадки от месечните отчети за процесиите периоди, не променя обстоятелството, че същите е следвало да се съхраняват по описания в наредбата начин. Недоумение буди факта, че същите се депозират едва в съдебното производство, а не по реда па възражението и в три дневния срок от съставяне на акта, при което положение административния орган с могъл да издаде или не наказателно постановление, ако намери че са налице предпоставките па чл. 28 от ЗЛНН.

Настоящия състав намира, че АУАН и издаденото въз основа па него 1111 са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗЛПП и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото па защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна.

На практика районен съд Перник се е произнесъл по съществува на спора, а не с отменил обжалвалото ПП само на процесуално основание. При гака констатираните от настоящата инстанция пороци на атакуваното съдебно решение, изразяващи се в неправилно прилагане па материалния закон същото следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго такова, с което да се потвърди издаденото от Директор на ТД на НАП София наказателно постановление № 9287-0022229 от 23.06.2010 г..

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1, от АПК Административен съд- Перник

Р Н Ш И:

ОТМЕНЯ решение №111 от 17.02.2011 г. на Районен съд-Перник, постановено по н.а.х.д. №1354 по описа па съда за 2010 г. , с което е отменено наказателно постановление №9287-0022229 от 23.06.2010 г. на Директор на ТД на 11Л11 София. като вместо него постановява

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 9287-0022229 от 23.06.2010 г. на Директор на ТД на НАП София, с което на ЕТ "*****" - гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***** за нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба №П-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства издадена от МФ, както и на основание чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност (ЗДДС) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 550 (петстотин и петдесет) лв.

Решението с окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/